

PAGINI ROMANESTI

Numarul 2, Iulie 2005, Prima revista pentru romanii din Noua Zeelanda

La aniversarea a 10 ani de la prima emisie, TVR International a anuntat inceperea emisiei pentru zona Australia si Noua Zeelanda, incepand cu data de 1 iulie 2005. Posibilitatea receptiei postului public in aceste 2 tari este raspunsul dat de conducerea postului de televiziune public la numeroasele solicitari si demersuri facute de romanii stabiliti in acest colt de lume, dornici de un contact permanent si direct cu tara.

TVR INTERNATIONAL EMITE FREE IN NOUA ZEELANDA SI AUSTRALIA!

Conform studiilor, majoritatea comunitatilor romanesti sunt concentrate in capitalele statelor australiene: Sydney, Perth, Melbourne, Brisbane si Adelaide, dar si in orase precum Canberra, Darwin si Hobart. In Noua Zeelanda, diaspora este concentrata tot in jurul marilor orase: Auckland, Wellington, Christchurch.

EMISIUNI TVR I

- Filme si teatre
- Fotbal in direct
- Agenda politica
- Cu sufletul acasa
- Danutz srl
- Dialoguri
- In vacanta
- Iarta-ma!
- Idei in libertate
- Istorie polemica
- Legile integrarii
- Lumea si noi
- Mic, da' voinic!
- Nu uita!
- Oala sub presiune
- Oameni de presa
- Week-end
- Pescar hoinar
- Playback
- Pop cultura
- Povestile vinului
- Prima pagina
- Profesionistii
- Restantele criticii
- Sciet-ne!
- Scrinul cu cantece
- Serata Iosif Sava
- Burlacii
- Stele de... 5 stele
- Tonomat muzical
- Vitamina E.S.

Incepand cu data de 1 iulie romanii din Australia/NZ pot primi Romania in casa lor 24 de ore din 24 prin intermediul TVRi care emite liber, in aceleasi conditii ca si pentru ceilalti telespectatori din intreaga lume, fara taxe sau decodoare, fara alte investitii decat echipamentul individual de receptie (antena parabolica si receiver), despre care veti afla in paginile de stiri. Tinand cont de decalajul de fus orar dintre Romania, Noua Zeelanda si Australia, grila de programe TVRi a fost modificata, infiintandu-se un nou tronson, special dedicat noilor telespectatori. Este cel de-al treilea, dupa cel destinat romanilor din Europa, SUA si Canada. Astfel, emisiunile difuzate de TVRi intre orele 8,00-14,00 (ora Romaniei) vor fi dedicate in principal romanilor din Noua Zeelanda si Australia, pentru care intervalul prime-time este 16,00-22,00. In alcatuirea programului, echipa TVRi a apelat nu numai la experienta acumulata in cei 10 ani de emisie, dar a tinut cont si de numeroase informatii si date avizate referitoare la structura noului public caruia i se adreseaza. Astfel, intre orele 8,00-14,00 (ora Romaniei), TVRi a programat emisiuni pentru toate varstele, cu accent pe publicul tanar si activ. Astfel, le-au fost pregatite telespectatorilor programe variate cu stiri, divertisment, emisiuni pentru copii si tineret, filme artistice si documentare, emisiuni de cultura, talkshow-uri si sport. Unele emisiuni sunt deja cunoscute publicului telespectator de pe internet, dar odata cu startul transmisiei libere, impactul lor va fi mult mai mare, romanii simtind astfel, 24 de ore din 24, apropierea de Romania. **(C.D.)**

SUMAR

STIRI

MESAJ CATRE PRIETENI

EDITORIAL POLITIC

COMENTARIU

LECTIA DE ISTORIE

INTERVIUL LUNII

STICLUTA CU VITRIOL

EXCURSIILE NOASTRE

LUMEA DIN NOI

ROMANASUL VESEL

POSTA REDACTIEI

AMINTIRI SI MAXIME

MULTIMEDIA LIMITED

Copyright 2005

Mesaj catre prieteni

**Romance in
costume
populare
traditionale**

Va multumim foarte mult pentru mesajele voastre de incurajare si pentru dorinta de a ne ajuta. Apreciem foarte mult. Fiti siguri ca surpriza noastra vazand reactiile starnite de revista egaleaza in intensitate surpriza voastra la aparitia primului numar. Iata de ce am pornit in aceasta aventura! La inceputul vietii noastre in Noua Zeelanda ne-am dorit sa invatam cat mai multe despre noua societate si cultura, sa semanam cat mai mult cu ei –mai bine zis ne doream cu infrigurare sa ne adaptam si integram cat mai repede. Faptul ca suntem romani ni se citea clar pe fata, ni se parea prea evident si era greu de ascuns ca suntem emigranti. Poate ca unii dintre voi au simtit acelasi lucru. Timpul a trecut si iata ca, dupa cativa ani, ne-am dat seama ca indiferent ce am face, **noi suntem romani**.

Vom gandi si visa in romaneste, vom vorbi cu familia de acasa in romaneste, vom alege intotdeauna mititeii in loc de sizzles, vom ciocni ouale rosii de Paste si vom manca cu placere infinita cozonacii de Craciun. Suntem romani! Acest adevar este irevocabil. Asadar, odata ce am renuntat sa credem ca am putea fi altceva decat ceea ce suntem intr-adevar prin nastere, familie, cultura si educatie, am facut

pace cu noi insine. Intentia noastra este sa cream un mijloc de comunicare intre familiile de romani de aici, sa oferim ceva interesant de citit si de barfit dupa aceea. Da, de barfit. Barfa este inevitabila, si cea mai placuta parte a comunicarii. Studiile spun ca, daca i-ai interzice omului sa barfeasca (ceea ce ar fi absurd!) ii scurtezi conversatia cu 80%! Totusi ar fi de preferat daca revista noastra ar provoca o comunicare libera si pe fata, cu prietenie si inima deschisa. Noi am gasit aici prieteni romani de care suntem foarte mandri si credem ca fiecare dintre voi s-a apropiat in timp de alti compatrioti. Noi credem ca avem cu totii nevoie de prieteni cu care sa impartim experientele de aici, cu atat mai mult cu cat suntem asa de departe de familiile de acasa.

Noi am ales sa accentuam trasaturile pozitive ale romanilor precum inteligenta, educatia, nevoia de cultura, respectul fata de biserica, dorinta de apartenenta la grup si prietenia, dragostea si devotamentul pentru familie. Am hotarat sa facem asta in loc sa ii spunem romanului ca este egoist, invidios sau rautacios pentru ca se stie ca daca ii spui copilului ca este prost si neindemanatic va creste ca un individ neincredator si dominat de frica esecului. Este pur si simplu efectul Pygmalion conform caruia daca cineva te trateaza ca si cum ai fi rau-egoist-invidios, incepi sa crezi ca este adevarat si sfarsesti prin a te comporta asa.

In concluzie, revista noastra are ca singur obiectiv sa aduca spiritul romanesc in casele celor care au ales sa traiasca departe de Romania, dar o pastreaza cu drag si dor in suflete.

Adina si Cristi Dumitrache

PRETUL ANTENELOR SATELIT PENTRU TVRI

Pentru Australia si Noua Zeelanda trebuie sa orientati instalatia de receptie prin satelit pe coordonatele oferite de TVRI:

Satelit OPTUS B3/152,0 grade Est/ Transponder 5; frecventa receptie 12525 MHz; polarizat vertical; rata simbol 30,0 Msymb/s, FEC 2/3; sistem transmisie DTH, antena parabolica minim 80cm in diametru. Iata, din 4

surse diferite, preturile pentru instalatii in Auckland: SKY LINK COMMUNICATIONS (DI. Sagren la tel. 5276100), 95 Queens Road, Panmure ofera Receiver-Roof Mount-LNB-Cablu-Dish la 575\$ (reducere 50\$ pentru grupuri de peste 20 de romani); Peter Goodson, (puteti obtine emailul de la

redactie) ofera sistemul la 750\$+GST; HOOK TECHNOLOGY (www.hooktech.co.nz) pentru 600\$; Visual Design Solutions Ltd (www.visual.net.nz) oferta 800\$! Asadar avem de unde alege.

RADIO ROMANESC PE PLANET FM!

Emisiunea de radio in limba romana se difuzeaza in fiecare vineri, in intervalul 22.05-22.35, pe frecventa postului de radio Planet FM, adica 104,6 Mhz. Ea contine stiri, muzica si informatii despre si pentru romanii din Auckland si este finantata de Asociatia Doina.

COCOTELE POLITICE

Daca mi s-ar fi spus ca aparitia revistei noastre va produce atatea valori in micuta noastra comunitate, nu as fi crezut niciodata. Pentru simplul motiv ca romanii nu par atat de interesati sa se implice in proiecte suprealiste, cum ar fi realizarea unei reviste, adanciti fiind in ritmul ametitor al vietii, impartiti intre promisiunile taxabile (cu fundita roz si miroso acrisor de peruzea) ale lui nenea Brash si necazul vitriolic ce pluteste pe limba otravita a Williamsului Peter. Ca de laburisti si de stabilitate ne-am cam saturat. Si ne mananca.

Cristi Dumitrache

Vinovati de taine fara seaman credem ca putem atinge marginile existentei noastre plictisite de atata bine, inghitind ceea ce altii varsa din repertoriu pentru a ne pacali. Exact ca in patria noastra iubita si indepartata. La o analiza atenta, ceea ce promite DonBrashul national nu este altceva decat o suta ceausista bine parfumata si dichisita, ca o cocota iesita la produs pe Karangahape Road. Pentru ca totul este bine si frumos atunci cand doar promiti ca dai bani, dar nu spui si de unde ai de gand sa ii iei. Poate impunand o duzina de alte mici dari si impozitute, care adunate sa acopere mai mult decat este necesar. Pentru a satisface babanele promisiuni electorale.

Se vede treaba ca nici aici nu reusim sa scapam de "standardele ridicare" ale campaniilor electorale romanesti. De nici un fel si de nici o culoare, asa cum spunea marele roman iubitor de umor, scriitorul-detectiv Vlad Musatescu.

Nu scapam nici de personajele cu clopotei. Nu va ganditi aici la distinsul si eruditul profesor-securist Virgil Magureanu sau la alti agenti cu epoleti, ci doar la necosmetizata dar fidela copie a VCT-ului din patria-muma, adicatalea neicusorul Williams. Care azi bolboroseste scarnav impotriva chinezilor, maine a indienilor, poimaine a romanilor, si tot asa, pana o sa-i pocneasca o vena (sau macar o artera) de oftica... Lovind zi de zi cu barda dreptatii in capatana etniilor din Zeelandia cea noua, el este un psihopat cocotat pe-un trunchi de adevar, prabusit intr-o cascada de nedreptate si nevolnicie, capiat de ideea de multiculturalitate, crampotit de ura Golumiana asupra unor emigranti fara de care companiile kiwi ce produc "masini-aragaze-frigidere-cratiti-tirbusoane" ar fi la un super-neasemuit nivel satesc.

Iar daca este sa fii cinstit, si sunt, laburistii nu au fost nici ei usa de biserică in atatea zile la guvernare. Stabila, ce-i drept, insa nu lipsita de interesante si diverse scandaluri. Tamahiriene sau nu, ce mai conteaza. Acoperite rapid, cu manusi medicinale si Exit Mould nu put prea tare. Ma rezum la a semnala doar haotica politica a emigrarii si goana de a desfiinta scoli (sub indiferent ce motive!). Alors, notre respect madame Clark! Asadar si prin urmare, grecii nu prea mai fac comert la mare.

Deci, ce ramane? Viata totusi buna. Si lupta. Lupta cu idiotii, de care nu scapam nici aici, lupta cu cei care nu mai pot de grija noastra si care incearca sa ne traga upercuturi in barbiile catifelate. Nu in ultimul rand cu cei care incearca sa ne minta "Sa traim bine!", ca in boantele reclame ale marinarului de Romania. Unde acum s-a pornit robinetul cu lapte. Iar in curand va galgai si cel cu miere. Aflat, pentru putin timp insa, in revizie anuala. Ca caloriferele triste si reci (superba cacofonie!).

Si totusi nu pot sa inchei asa. Ce-i asta? Nimeni nu e bun, toti ne dau la cap, si noi cu cine votam, vorba Cetateanului Turmentat al inegalabilului Caragiale? Raspuns: cu fler, voie buna si intelepciune. Pentru ca aici chiar si un vot poate schimba multe.

Soarta noastra, a naturii, a balenelor sau ale atator lucruri bune ce se-ntampla planetei noastre obosite... Iar daca nu vrem sa votam, macar sa gandim. Green!

Dragi cititori! Am dori ca stirile din aceste pagini sa reflecte 100% viata comunitatii romanesti, cu bucuriile si necazurile, realizarile si esecurile noastre. Dorim sa participati la semnalarea evenimentelor artistice, culturale, sportive sau de alta natura, cu participare romaneasca. Pentru ca revista noastra este a romanilor, colectionarii ei vor avea la sfarsitul fiecarui an, in computere sau pe hartie, un adevarat jurnal romanesc al anului respectiv. Ajutati-ne sa il realizam prin colaborarea voastra. Asadar, asteptam informatii, stiri si fotografii la adresa noastra de email: george3000@xtra.co.nz!

STIRI PESCURT

INUNDATII IN ROMANIA

De la inceputul lunii iulie, trei sferturi din Romania se afla sub ape. Cel mai afectat este Judetul Vrancea. S-au inregistrat 14 morti si aproape 12.000 de oameni au ramas fara case. Au fost afectate sute de drumuri nationale si judetene, numeroase poduri si podete. La 15 iulie situatia pare ca s-a stabilizat. Guvernul va aloca fonduri in valoare de 10.000 miliarde de lei vechi si va solicita si sprijinul UE.

MISS DIASPORA IN AUSTRALIA

In luna mai a avut loc la Sydney, Miss Diaspora Australia ! Castigatoarea a fost desemnata Malina Ciocoiu (18 ani, 1.80cm).

Ea va reprezenta romanii din Australia la concursul Miss Diaspora din Mangalia. Evenimentul a atras romanii de rand dar si reprezentanti ai Ambasadei.

CINE SUNTEM?

Cand Cristi mi-a cerut sa scriu un editorial pentru revista romanilor din Auckland pe cale sa se nasca (revista, nu romanii) am ezitat. "Ce as putea sa scriu aici despre niste oameni despre care aflu din auzite, ceva de genul 'radio-sant', dar nu neaparat in sens peiorativ, si pe care nu i-am vazut in viata mea?" M-a cuprins un fel de teama si pentru ca nu am mai scris un articol spre publicare -fie si pe o arie restransa- de peste trei ani. Rastimp in care, ca tot emigrantul, si roman pe deasupra, m-am zbatut sa obtin un job(!) mai bun, sa cumpar o casa, sa imi perfectionez engleza si sa gandesc cat mai pozitiv posibil...

Rodica Chelaru

Partea asta cu gandirea pozitiva la capatul lumii este o problema. Sunt sigura ca nu doar pentru mine, dar nu indraznesc sa implic si alte suflute, asa ca ma rezum la propria persoana. Sa gandesti asa intr-o tara in care nu regasesti nimic din ceea ce-ti era cunoscut -bun sau rau- este o performanta. Unde sunt gunoaiele "parfumate" de care ne impiedicam mereu? Dar mocirla de pe strazi cand ploua dupa prima ninsoare? Unde este vanzatoarea acra si santalie care mormaie fara macar sa iti arunce o privire: "Da, si altceva?" ca si cum ar plati din propriul buzunar? Unde sunt politicienii semidocti care confunda H2O cu orice pe lumea asta numai cu apa nu? Dar patriotismul gaunos si desantat care murdareste pana si cele mai sacre figuri din istoria romanilor? Pe de alta parte, unde sunt sarmalele, tuica si afumaturile de Craciun? Unde este mirosul de brad sau zapada proaspat cazuta de la munte? Si de ce ne amintim cu nostalgie de ruginiul toamnelor pe dealuri, de must si pastrama, de cantece batranesti si de romante?

Dar de prospetimea Pastilor si de febra de a ne gati de primavara cu haine noi? Dar amintirile? Familia, prietenii? Nimic din toate acestea -si este doar un breviar- nu regasim aici. In schimb, am descoperit -uneori chiar pe pielea noastra- ce inseamna sa traiesti intr-o societate libera care nu stie ce reprezinta frica de a vorbi deschis, viata chinuita, lipsita de orizont si privatiunile de tot felul din comunism.

Traim acum intr-o societate unde valoarea proprie inseamna ceva si te poate propulsa in locul binemeritat, bine platit, fara sa fii membru de partid sau sa mergi cu sarsanaua

la sefu'. O lume unde nu dai spaga ca sa obtii actele de care ai nevoie, nu mituiesti autoritatea locala sa-ti spuna cand sa scoti gunoiul, nu indraznesti macar sa te gandesti ca poti "oferi" 50\$ politistului care te opreste pentru depasire neregulamentara. O cultura a politetii -impinsa uneori pana la absurd si la maximum de ipocrizie-, un egalitarism care te duce cu gandul la falansterul idealist experimentat fara succes de Theodor Diamant, cu mai bine de un secol in urma.

Dar sa revenim la oile noastre. Despre romanii traitori in Auckland se pot spune multe. Un singur lucru nu stim exact: cati suntem? Dintr-un motiv foarte simplu: am adus cu noi exact aceleasi metehne de care sufeream si acasa.

Suntem dezbinati, ne place sa barfim, invidiem orice mic succes care nu este al nostru sau la care nu am avut o minima contributie, ne uitam peste gard in curtea vecinului si vrem sa-i moara capra cat mai repede. Asta atunci cand ne adunam in grupuri mai mari de doua persoane.

Sunt multi romani insa care au preferat sa rupa complet cu restul comunitatii dupa ce, uneori, au trecut prin experiente traumatizante.

Culmea ironiei: sa emigrezi si sa ai parte de deziluzii si lovituri tocmai din partea conationalilor!

Existenta a doua, trei sau poate chiar mai multe "comunitati" romanesti in Auckland este de-a dreptul ridicola, daca nu nefericita. Proverbiala noastra omenie pare sa fi devenit o frumoasa amintire din vremuri de demult apuse, ceva de genul epopeilor din antichitate sau din evul mediu.

Si cum sa aflam de succesele concetatenilor nostri daca nu stii nici macar despre existenta lor?

**DORITI
SA PRIMITI
FREE
REVISTA
"PAGINI
ROMANESTI"
PE EMAIL?**

**Trebuie doar sa
ne scrieti pe adresa
george3000@xtra.co.nz
si sa solicitati
introducerea
emailului personal
in baza de date
cu cititorii revistei.
Este singurul mod
in care puteti fi
siguri ca veti primi
revista noastra,
in fiecare luna.**

Si totusi, vorba umbla asa ca putem spune ca sunt destui care si-au facut un nume si renume in Auckland. Si nu numai. Aflu de pilda despre un cuplu care a plecat in Australia dupa ce a obtinut cetatenia neo-zeelanda si care reprezinta talentul artistic romanesc la celebra Opera din Sydney. Sunt instrumentisti si sunt pretuiti la adevarata lor valoare.

Mai stiu de ingineri care au obtinut pozitii foarte bune, desigur dupa un anumit timp (asa cum a intrat in traditia emigrarii) dar si de medici care, dupa lupte inversunatae impotriva impenetrabilului -pentru straini- sistem sanitar din Noua Zeelanda, au facut o bresa in zid si au obtinut dreptul de libera practica.

Cunosc de asemenea romani care sunt profesori universitari si care fac aici o frumoasa cariera -cu dificultatile inerente, insa. Multi dintre conationalii nostri merg la scoli inalte -la universitate- din dorinta de a se integra cat mai bine in societate si de a se perfectiona. Fiindca orice se poate spune despre noi romanii, numai un singur lucru nu: ca am fi prosti.

Sunt, de asemenea, romani veniti cu multe decenii in urma si care au atins performanta de a fi aproape de cercul puterii, in chiar epicentrul ei, pe pozitii de consultantii profesionisti. Din motive lesne de inteles nu dau nume. Stiu perfect ce reactii as crea.

Toate aceste impliniri insa cer si sacrificii: emotionale, financiare, familiale si interumane. Nu toti suntem pregatiti sa le infruntam si sa le acceptam. Unii -foarte putini, din cate stiu-

cedeaza nervos si se intorc in tara-mama. Nu sunt de blamat, asa cum am auzit comentarii acide si cum, poate, si eu am fost initial inclinata sa-i judec. Sa nu poti mai mult si sa te opresti este omeneste. Este poate chiar intelept.

Este categoric un destin in toate. Si il urmam, fie ca ne place, fie ca nu, adesea, aparent, impotriva vointei noastre. Nu sunt o fatalista, dar nici nu cred in liberul arbitru pe deplin. Cred doar ca daca ne aflam aici unde ne-a adus corabia vietii, inseamna ca aici trebuie sa ramanem, pana la urmatoarea etapa.

Nimeni nu stie cand, cum sau care va fi. Noua Zeelanda, Australia, Romania? Sau poate...

LECTIA DE ISTORIE

Ideea acestei rubrici ne-a venit datorita unei intamplari neobisnuite.

O americanca de origine suedeza, aflata in vizita in NZ, ne-a provocat la o discutie despre, nu o sa credeti, Glad, Gelu si Menuorut! Nu mica ne-a fost mirarea cand am auzit numele rostite perfect, de o straina, pasionata de istorie, ce-i drept. Am facut eforturi de a ne aminti si am compensat dirijand discutia spre alti voievozi. Acesta si nu numai, este motivatia rubricii, in care vom prezenta istoria romanilor, de la geneza si pana in prezent.

La inceputul mileniului doi, triburile tracice de origine indo-europeana se stabileau alaturi de populatia din Bazinul Carpato-Balcanic. Inca de atunci se poate vorbi de un fenomen neinterupt de creare a poporului roman. In prima parte a primului mileniu dinainte de Hristos, in zona carpato-dunareano-pontica (nordul suprafetei locuite de triburile tracice) un grup s-a individualizat dintr-un mozaic de alte triburi getice si dacice. In antichitate, grecii i-au intalnit primii pe geti si au folosit numele pentru toata populatia din nordul Dunarii, in timp ce romanii, care i-au intalnit primii pe daci, au extins folosirea numelui pentru toate celelalte triburi de pe teritoriul actual al Romaniei.

Dupa cucerirea lui, romanii au creat aici provincia Dacia. De aceea, teritoriul Romaniei de astazi este numit Dacia, in toate sursele din perioada latina si a Evului Mediu. Contactul daco-getilor cu lumea greaca a fost usor, cu ajutorul coloniilor grecesti create pe teritoriul tarmului Marii Negre: Istros (Histria), Callatis (Mangalia) si Tomis (Constanta).

In istoria scrisa, populatia getica de la nordul Dunarii a fost mentionata pentru prima data de Herodot in sec. IV i.H. El a vorbit despre campania regelui persan Darius I, impotriva scitilor din stepele aflate la nord de Pontic (anul 513 i.H.). El a scris ca getii erau cei mai mari luptatori dintre traci, fiind singurii care au rezistat regelui, pe drumul dintre Bosfor si Dunare.

Burebista (82-44 i.H.), a reusit sa uneasca triburile geto-dacice, pentru prima data, creand un regat puternic si intins, suveranul dac oferindu-i sprijin lui Pompei impotriva lui Cezar (48 i.H.). El se intindea de la Beskit si Bazinul Dunarii Mijlocii (N), raul Tiras (V), Marea Neagra (E) si pana la Balcani (S).

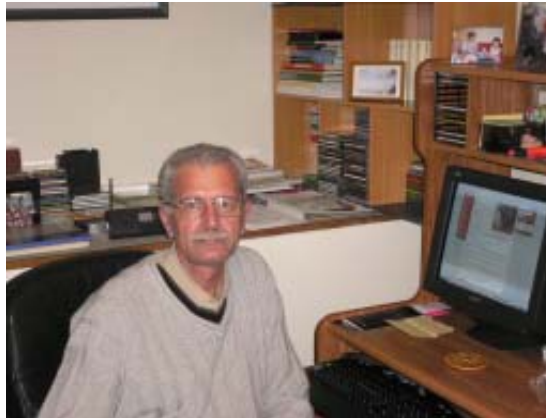
-VA URMA-

Sursa:

**Istoria Romanilor,
Ion Calafeteanu
(domino.kappa.ro)**

PUCU ROSU: "In comunitatea romaneasca nu te inscrii, devii membru prin nastere!"

In acest colt de revista ne-am hotarat sa inauguram rubrica de interviuri si dialoguri. Invitatiei nostri vor fi oameni interesanti pentru noi toti prin profesie sau hobby-uri, prin apropierea de spiritul romanesc, oameni de cultura, artisti, sau mai pe scurt acei romani care au ceva de comunicat celorlalti. Dorinta noastra este ca aceasta rubrica sa va starneasca interesul, sa va provoace la discutii si, de ce nu, sa ajute la o mai buna cunoastere a oamenilor de langa noi. Ne-a venit in minte un nume, pe care l-am auzit deseori rostit prin cercurile romanilor din Auckland. **Cristi Dumitrache**

Informatiile legate de partenerul discutiei noastre sunt dintre cele mai diverse, ceea ce ne-a determinat sa incetam acest joc al telefonului fara fir si sa facem cunostinta cu persoana din spatele numelui. Asadar, primul nostru invitat este dl Pucu Rosu.

Sa incepem cu o intrebare "clasica": cine sunteti si ce ati facut in ultimii 6 ani?

Numele meu este Constantin Rosu, mai pe scurt Pucu, am 55 de ani, sunt casatorit si am un copil. Am absolvit in

Suna frumos dar realitatea este ca multi romani nu cred asta. De ce se feresc sa vina sub o singura umbrela si prefera sa umble cu capul descoperit prin ploaia de toamna?

Raspunsul la intrebare incepe tot cu o intrebare: cum sa ne adapostim sub aceeasi umbrela cand eu cunosc o multime de romani care au fost sfatuiti si chiar avertizati, inainte de sosirea aici, sa se tina departe de orice tip de asociatie! Cu parere de rau trebuie sa afirm ca experienta altor comunitati romanesti din lume nu ofera solutii la „ce ne-ar putea uni” ci mai degraba la „ce ne poate dezbinda”. Simpla navigare pe Internet, pe site-urile emigratiei romanesti din SUA, Canada si Australia, dezvaluie un adevar trist. Romanii se impart in tabere pro si contra, se suspicioneaza de apartenenta la cele mai sinistre organe comuniste sau isi disipeaza eforturile in a omora capra vecinului. Nu de multe ori am auzit romani spunand cu regret in voce: „Noi nu putem sa fim uniti ca evreii!” Eu cred ca putem, dar nu vrem. Revenind in Auckland, unirea romanilor se face deja, acolo unde trebuie, in casa Domnului, acolo unde

„Cainele moare de drum lung si Pucu Rosu de grija altuia!”

anul 1975 Facultatea de Comerț Exterior din cadrul ASE București și sunt rezident în Auckland din august 1999. De asemenea, sunt președintele Asociației Doina, încă de la înființarea sa. În prezent lucrez ca șef de depozit la o companie care importă și distribuie haine de damă.

Haideti sa discutam putin despre Asociatie.

Doina este un lucru foarte bun care li s-a intamplat romanilor de aici. De ce? Pentru ca suntem o organizatie apoliticala si non-profit cu obiective foarte apropiate sufletului romanilor. Vrem sa promovam spiritul, limba, cultura si traditiile noastre, sa incercam sa protejam impotriva discriminarii, sa ajutam romanii inscriși in asociatie, dar si pe cei din afara ei, iar lista poate continua, conform prevederilor statutului Asociației Doina...

suntem cu totii egali, unde aflam ca trebuie sa ne ajutam si iubim aproapele.

Aveti si planuri pentru viitor?

Principalul proiect este convocarea unei adunari generale de dare de seama și de alegeri, în septembrie 2005, ocazie de modificare a statutului, de primire de noi membri și de întocmire a unui plan de activități pe următorii ani. Dacă va întrebați, Asociația Doina se finanțează prin cotizatia membrilor săi, stabilită prin vot la 30\$/an pentru membrii salariați și 15\$/an pentru cei cu venituri mai mici.

Ceva ajutor dinspre Romania?

Financiar, nu. Dar am primit de la guvern o donație constând în 15 costume naționale pentru copii și adulți, 150 de volume de literatură, CD-uri cu muzică...

RUBRICA INTERVIURI

*Așteptam ideile
și sugestiile
dumneavoastră
pentru a putea să
creăm o rubrică
puternică!
Dacă știți romani
care fac lucruri
deosebite,
artști, oameni
de cultură și
arta,
profesioniști din
diverse domenii,
copii sau tineri
talentați care au
ceva interesant
de comunicat,
anunțați-ne,
pentru a intra
în contact cu ei
și a-i prezenta!*

Toate bune si frumoase, dar de ce romanii nu vin la asociatie? Din cauza taxei? Sau pentru ca le este teama sa intre in contact cu alti romanii?

Cred ca este foarte prezenta inca, in comportamentul nostru, amprenta comunismului. Ne este frica de orice fel de asociere, ne gandim „Oare ce se ascunde sub fatada unei organizatii culturale; din taxele noastre nu se infrupta cei din conducere; si de ce alesii comitetului alearga pe timpul lor sa ne stranga la mititei sau la film? Ce interes au?”. O intalnire in care poti afla de unde sa cumperi branza si vin ca acasa, este taxata ca un eveniment din care „cineva” trebuie sa „castige ceva”. Unii nu pot si refuza sa inteleaga ca sunt oameni care fac astfel de lucruri fara beneficii! Sa mi se scuza lipsa de modestie dar as vrea sa va amintesc un proverb rastalmacit care circula acum doi ani printre comunitatea romanilor: „Cainele moare de drum lung si Pucu Rosu de grija altuia!”

Este adevarat ca intalnirile membrilor s-au suspendat? Dar obiectivele initiale ale Asociatiei credeti ca au fost atinse?

O sa incep cu sfarsitul. Partial da! Am avut si actiuni de calibru, cea mai importanta fiind „Saptamana Brancusi” de la Aotea Centre. Au mai fost si expozitii ale pictorului Ilie Valentin si fotografului Catalin Anastase. In fiecare an am chemat copiii romanilor la Pomul de Craciun.

Am organizat si doua Revelioane, am cinstit zilele nationale ale Romaniei, au fost seri de film romanesc, ziua copilului, concursuri de dans, tombole si spectacole de dansuri populare. Au fost ajutate 20 de familii, cu preluari de la aeroport, gazduiri si joburi. Despre intalnirile membrilor, asa este, informatiile pe care le aveti sunt corecte: in ultima duminica a lunii ne intalnim vara la plaja din Long Bay, iar iarna in Glenfield. Din lipsa de fonduri, am renuntat la intalnirile pe timp de iarna si asteptam sa vina vara!

Care este relatia dintre Asociatie si Biserica?

Nu se poate vorbi despre o relatie intre biserica si asociatie. Sa fie clar, nimic nu se compara cu biserica. Ea ii aduna pe romanii, indiferent de afilierea lor la vreo asociatie. Biserica este locul unde se strang romanii, asociatiile sunt cele unde se reunesc membrii comunitatilor.

Romanii trebuie sa inteleaga ca, in comunitatea romaneasca nu te inscrii ci esti automat membru al ei, pentru ca te nasti roman. Am sprijinit biserica in demersurile facute de Parohie pentru trecerea acesteia sub jurisdicția BOR, membrii comitetului Doina strangand semnături in acest scop.

Despre emisiunea de radio in limba romana ce ne puteti spune?

Emisiunea „Romanie leagan de departe” se difuzeaza saptamanal pe frecventa Radio Pacific 104,6 Mhz, vinerea incepand cu ora 22.05. Ea a fost initiata de conducerea asociatiei, iar prima transmisie s-a realizat la 13 Aprilie 2001. Fondurile necesare sunt puse la dispozitie de asociatie, din mai sus-amintitele cotizatii ale membrilor. In primii doi ani, emisiunile au fost realizate de echipa Calin si Constantin Pucu Rosu. Ulterior, emisiunea a fost preluata de catre Robert Horvath, care, de putin timp, face tandem cu Lucia Tibre.

V-ati gandit si la posibilitatea de a finanta o emisiune tv pentru romanii? Stim ca postul Triangle ofera spatii de emisie la preturi mici.

Ar fi o idee buna sa punem mana de la mana si sa luam 1/2 de ora de emisie la TV Triangle, unde sa ne prezentam tara, cu lucrurile bune si foarte bune, aducand un plus la imaginea pe care o avem aici. O alta dorinta a mea ar fi ca fiecare roman sa se intrebe: "Cum sa ajut ca sa ne prezentam cat mai bine la urmatorul festival interetnic?"

Ajuta revista la apropierea dintre romanii?

Revista inseamna o noua piatra, solida si importanta, la temelia comunitatii noastre. Apropierea dintre romanii, cu ajutorul vostru, ar fi benefica si noi dorim sa va

ajutam. Important este ca exemplul pe care il dati sa fie urmat. Eu cred ca fiecare dintre noi ar trebui sa renunte la orgolii si sa intinda o mana de ajutor. Ar trebui ca revista sa fie citita de cat mai multi romanii si fiecare sa aduca o contributie la dezvoltarea si tiparirea ei. Si mai sper ca, intr-o zi, romanii vor renunta la micile orgolii si rautati, dand comunitatii o bucatica din binele lor!

Domnule Pucu, apreciem in mod deosebit franchetea si deschiderea dovedite in discutia cu noi, drept pentru care va multumim!

STICLUTA CU VITRIOL

Este o noua rubrica, pe care o propunem in paginile de interviu, tocmai pentru a afla parerea cititorilor nostri despre problemele dezbătute aici.

Asadar, iata intrebările la care asteptam raspunsuri, la adresa noastră email.

De ce nu cotizeaza romanii la Asociatia Doina?

Este prea mare taxa de 30\$?

Daca nu, care este motivul?

Ce parere aveti despre emisiunea de radio? Dar despre o eventuala emisiune TV in limba romana?

Ar trebui sa participam la acest festival interetnic?

Raspunsurile vor aparea la aceasta rubrica, insotite de comentariile voastre.

Queenstown

Elvetia Emisferei Sudice

*In rubrica destinata excursiilor, prietena noastra **Simona Niculescu** ne povesteste aventura sa inedita, intr-o calatorie de neuitat la Queenstown. Nu este vorba doar de descrierea acestui oras minunat, ci si de modul in care isi petrec timpul liber kiwiotii, o experienta care ne ajuta sa ii intelegem mai bine si, in final, sa nu ii mai vedem atat de diferiti fata de noi, mai ales la capitolul distractie, acolo unde exceleaza, ca si noi, romanii.*

Era o zi placuta de vara pe care o asteptam de mult pentru ca, desi era vorba despre o conferinta, priveam cu incantare perspectiva de a vizita unul dintre cele mai frumoase orase din lume.

ALPII SUDICI SI GHETARI LOR

Ne-am imbarcat cu Air New Zealand si am pornit in calatoria care s-a dovedit a fi de neuitat. Cand am intrat in zona de deasupra Insulei de Sud, Alpii Sudici se profilau maiestruosi, salbatici si chiar un pic infricosatori. Cerul, de un albastru ca de cristal, ne oferea sansa de a admira peisajele magnifice. Avionul zbura atat de aproape de munti incat aveam senzatia ca ii pot atinge cu mana. Aparatul foto nu se mai oprea, fiecare nou pisc de munte, fiecare lac se dezvaluia absolut unic si incredibil de spectaculos. In fata mea unul dintre pasageri a devenit ghid turistic adhoc, pornind o rapida lectie geografica. "Iata, acolo se profileaza Tasman, unul dintre cei mai mari ghetari din Alpii Sudici, iar acolo este Mt. Cook, cel mai inalt varf

turistii din intreaga lume, fiind supranumit "Elvetia Emisferei Sudice". Situat pe marginea lacului Wakatipu si inconjurat de varfuri muntoase ascutite de vanturi si ploaie, el reprezinta o baza de pornire ideala pentru cei care isi doresc sa exploreze Fiordlands si lacurile sudice. In drumul spre hotelul Heritage, aflat aproape de

centru, am admirat orasul si imprejurimile lui si am inceput sa inteleg motivele pentru care acest loc este atat de iubit. Peisaj unic, stradute cochete, pensiuni si hoteluri elegante, cafenele pitoresti si atmosfera de vacanta despre care citisem pe internet, toate m-au uimit si bucurat. Am asteptat cu nerabdare sa terminam programul spre a incepe sa il explorez.

AVENTURI NOCTURNE

Punctul de plecare in aventura noastra era un *pub* de pe faleza unde toata lumea urmarea turneul de tenis din Australia. Desi viata de seara abia incepea, *pub*-ul era intesat de turisti. In grupul de 25 de persoane din care faceam parte era liniste. Discutii la un pahar si socializare, chestii obisnuite... Deodata a aparut un razboinic maori care parca ne-ar fi cautat pe noi...Toti am devenit atenti iar ceea ce a urmat imi va ramane drept una dintre cele mai interesante experiente: un spectacol maori extraordinar, cu cantece si dansuri specifice. Tanarul razboinic era imbracat (adica...dezbracat!) in haine traditionale si pictat pe fata. Organizarea inedita a serii a constat in servirea cinei in

DESPRE QUEENSTOWN

STATIUNEA
FAVORITA A LUI
JOHN TRAVOLTA

402 SARITURI
BUNGY INTR-O
SINGURA ZI

11 ZILE NINSOARE
NEINTRERUPTA

500 CANDIDATI
CASTING "LORD
OF THE RINGS"

45 VINARII IN
CENTRAL OTAGO

CEL MAI BUN
PINOT NOIR
DIN LUME
2001 LONDRA

din insula sudica. Mai incolo putem admira faimosii ghetari Franz Josef si Fox..."

QUEENSTOWN

In sfarsit, am aterizat in Queenstown. Era o vreme minunata de vara, cer senin si aer curat, o atmosfera linistita. Micutul aeroport din Queenstown imi dadea senzatia ca ma aflu intr-un satuc uitat de lume dar, pasind in afara lui, am inceput sa simt pulsul orasului la intensitate maxima. Queenstown este o atractie unica pentru

trei restaurante diferite, fiecare cu felul sau de mancare. Asadar, pentru a servi cina, grupul a inceput o cursa de tip Amazing Race. Experienta, absolut unica, a fost ca o descoperire a modului in care se distreaza colegii mei kiwi. La un moment dat, am fost rugati sa cantam pentru o zi de nastere si o colega a valorificat ocazia strangand de la alte mese bani pentru victimele tsunami!

BARCI CU MOTOR SI BARUL DE GHEATA

A doua zi am pornit intr-o plimbare pe lacul Wakatipu si cu adrenalina in vene, datorita barcii cu motor Shotoever. Cei ce au trait experienta isi amintesc senzatia cand barca trece pe langa stalpi sau stanci! Oricum este o idee super pentru amatorii de senzatii tari. Bineinteles ca la sfarsit cu totii eram "intrati la apa"! Pauza de pranz a fost prilejul unui picnic intr-o zona minunata, la o ferma de pe marginea lacului, unde ospatarii ne asteptau cu gratare, vin si bere la rece. Seara, am vizitat barul de gheata "Minus 5"! O alta experienta inedita si interesanta. Ne-au fost oferite canadiene cu puf, caciuli, manusi si ghete. Si asta pentru ca barul este construit in intregime din gheata! Chiar si paharele erau din gheata si, trebuie sa recunosc, foarte alunecoase. Sederea noastra in bar s-a incheiat in stil grecesc, toata lumea spargand paharele intr-un cos, la iesire.

Urmatoarea oprire: restaurantul japonez. Vazand masutele joase a trebuit sa stam cu totii ghemuiti pe tatami, inasa sub masa era un spatiu ce ne permitea sa intindem picioarele. Altfel, nu imi imaginez cine s-ar mai fi ridicat, dupa 2 ore de stat cu genunchii indoiti. Poate ca doar un japonez!!!

Masa in sine a fost o incercare, stiut fiind ca meniurile asiatice nu sunt explicite cu privire la cantitati si continut. Pentru inceput am primit supa de peste Mitzo si cateva paneuri: raci, peste, creveti si nelipsitul dovleac. A urmat o perioada lunga de asteptare, unii colegi intrand chiar in panica. Intr-un final, a aparut o armata de ospatari care ne-au adus felul principal. Inarmati cu spirtiere, tigai si oale cu apa clocotita, au purces la gatit in fata noastra carne, legume si fructe de mare. Seara s-a incheiat cu o plimbare pana la hotel, o baie in piscina si un somn placut intr-un pat suficient de mare si pentru o familie de patru.

Asadar, dupa trei zile aici am ramas cu impresia ca orasul arata exact ca o bijuterie. Cladirile vechi, cafenelele elegante, buticurile, magazinele de bijuterii, si nu in ultimul rand oamenii, toate contribuie la imaginea unica, cu care Queenstownul isi intampina oaspetii, an de an.

Lumea din noi

Intr-una din serile de sambata, destinata intalnirii cu prietenii nostri romani, am facut o constatare care m-a determinat sa scriu despre prietenie. Este un obicei foarte placut sa te vezi cu amicii, sa schimbi impresii si sa

mai povestesti. Sau sa asculti. Este nevoia de socializare. Iar noi, ne simtim cel mai bine printre ai nostri, incercand sa uitam barierele culturale-lingvistice, pe care luptam sa le depasim printre straini. Adina Dumitrache

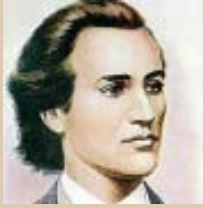
In seara respectiva nu am avut timp sa discut cu toata lumea. Imi amintesc ca nu am apucat decat sa ma salut cu cativa prieteni si nimic mai mult. Si totusi, unul dintre ei avea ceva de povestit, un succes recent care urma sa ii schimbe viata. Nu putea spune inasa tuturor, desi ar fi vrut si chiar i-ar fi placut sa imprastie vestea cea buna. Dar, atentie, era o veste buna, iar omului ii este teama ca, daca anunta vesti bune poate atrage sentimente nu tocmai pozitive din partea celorlalti. Asadar s-a abtinut si nu a spus nimic. Nici nu ar fi avut cum. A tacut si a tinut pentru el, desi era printre prieteni! Casa era plina si totusi s-a simtit singur. Bucuria lui s-a transformat in tristete. La ce bun sa realizezi ceva daca nu ai cui sa spui? Si de ce sa ai vesti bune daca le pastrezi doar pentru tine? Fiind la mare distanta de familie, cei care sunt cu adevarat alaturi de tine sunt foarte putini. Prietenii devotati sunt rari, iar aici, inainte de a fi prieteni suntem cu totii concurenti! In acelasi joc, cu aceleasi reguli si vanand aceleasi premii. Cu totii vrem joburi, case, masini mai bune. Unii reusesc mai repede, altii mai greu, unii renunta. Peste cateva zile am aflat vestea. M-am bucurat si intristat, fiind de fapt reusita lui si esecul nostru. Ca si prieteni ai lui. Cred ca fiecareia ni s-a intamplat asta: am fost tristi sau veseli, am vrut sa spunem cuiva si nimeni nu ne-a ascultat. Poate ca avem doua urechi si o gura pentru a asculta mai mult si a vorbi mai putin. Si cred ca asa ar trebui sa facem, pentru a avea acelasi raspuns.

POSTA REDACTIEI

Le multumim tuturor celor care ne-au transmis prin email mesaje de incurajare si suport. Iata un fragment dintr-un email primit la redactie si care ne da sperante ca nu vom fi singuri in acest proiect:

"...cred ca, cel mai bun lucru pe care l-am putea face, ar fi sa ne ingrijim de fiinta noastra romanesca si s-o cultivam in sufletul copiilor nostri. Revista voastra e un mijloc prin care se poate face asta si fiti siguri ca aveti pentru cine"
(Lucia Trandafir)

Va rugam pe toti sa pastrati legatura cu noi si sa ne comunicati opinia voastra despre revista. De asemenea, vom aprecia orice colaborare, pe diverse teme asupra carora vom conveni impreuna. Va multumim!

MIHAI EMINESCU

Se naste in 1850, la Botosani, intr-o familie cu 11 copii.

Opera sa literara este comoara poporului nostru, Eminescu fiind poetul national al romanilor.

Moare in 1889 in sanatoriul doctorului Sutu din strada Plantelor, Bucuresti.

Redactia:

Adina Dumitrache
Cristi Dumitrache

Colaboratori:

Rodica Chelaru
Simona Niculescu
Nic Tanasie

AMINTIRI DIN COPILARIE

Incepem aici o rubrica pe care o dorim drept balsam pentru sufletul romanilor. Sa recunoastem ca am uitat sa citim poezii. Si sa ne deschidem sufletul pentru a primi in el poemele copilariei. Incepem, firesc, cu poetul national al romanilor, Mihai Eminescu.

Afara-i toamna

Afara-i toamna, frunza `mprastiata,
Iar vantul svarla `n geamuri grele picuri;
Si tu citesti scrisori din roase plicuri
Si intr'un ceas gandesti la viata toata.

Pierzandu-ti timpul tau cu dulci nimicuri,
N' ai vrea ca nimeni `n usa ta sa bata;
Dar si mai bine-i, cand afara-i sloata,
Sa stai visand la foc, de somn sa picuri.

Si eu astfel ma uit din jet de ganduri,
Visez la basmul vechiu al zanei Dochii,
In juru-mi ceata creste randuri-randuri;

De odat' aud fosnirea unei rochii,
Un moale pas abia atins de scanduri...
Iar mani subtiri si reci mi-acoper ochii.

O, ramai

"O, ramai, ramai la mine,
Te iubesc atat de mult!
Ale tale doruri toate
Numai eu stiu sa le-ascult;

In al umbrei intuneric
Te asaman unui print,
Ce se uit-adanc in ape
Cu ochi negri si cuminti;

Si prin vuietul de valuri,
Prin miscarea naltei ierbi,
Eu te fac s-auzi in taina
Mersul cardului de cerbi;

Eu te vad rapit de farmec
Cum ingani cu glas domol,
In a apei stralucire
Intinzand piciorul gol

Si privind in luna plina
La vampaia de pe lacuri,
Anii tai se par ca clipe,
Clipe dulci se par ca veacuri."

Astfel zise lin padurea,
Bolti asupra-mi clatinand;
Suieram l-a ei chemare
S-am iesit in camp razand.

Astazi chiar de m-as intoarce
A-ntelege n-o mai pot...
Unde esti, copilarie,
Cu padurea ta cu tot?

"De la distanta, pentru un roman, Romania ramane intotdeauna atragatoare, fascinanta chiar si prin uratenie, ca anumiti actori. Ii vezi mai bine toate defectele, dar ii traiesti si toate nostalgiile".

MIRCEA CARTARESCU

Romancuta vesela

Romanii au copii minunati, plini de spirit si de umor. Aici vom colectiona pozne, perlute si intamplari amuzante. Va invitam sa ne trimiteti o poza cu "puisorul" insotita de o povestire hazlie.

Prima noastra romancuta este **Andruta Niculescu**, 6 ani, o fetita tare draguta, careia ii place sa danseze, sa se joace cu papusile Barbie si Bratz, sa citeasca Cenusareasa, sa se imbrace in roz si sa se joace cu catelusi, pisicute si fluturi. Ii iubeste mult pe mami si pe tati, dar si pe bunicii si pe matusa din Romania.

Visul de Paste

"...in vis era un ou mare de ciocolata si eu cu mami si tati ne-am urcat pe o scara mare pana in **topul** oului. Apoi am cazut pe un **slide** si am ajuns intr-o **whole**, plina cu multe oua de ciocolata. Am mancat cate 3 oua **each** si am plecat acasa. Nu am putut sa le luam cu noi pentru ca nu am avut **bags** si nici loc in **pockets**."